

بسمه تعالی

خطامشی و ضوابط حقوق مالکیت فکری در حوزه فناوری سلامت در دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مشهد

مقدمه

یکی از کارکردهای مهم مؤسسات علمی و پژوهشی، تولید علم و فناوری است که به عنوان دارایی فکری علاوه بر ارزش معنوی می تواند ارزش مادی نیز داشته و ایجاد درآمد نماید. تبیین خطامشی و ضوابط مالکیت فکری در مؤسسات علمی و پژوهشی، از جمله الزامات موفقیت در تجاری سازی نتایج تحقیقات است.

این خطامشی و ضوابط، به منظور پیش بینی ساختارهای اجرایی لازم برای طراحی و استقرار کامل نظام حقوق مالکیت فکری در سطح دانشگاه و همسویی آن با نظامهای بین المللی با رعایت کامل قوانین و مقررات ملی تدوین گردیده است و بکارگیری آن، زمینه توسعه و تجاری سازی نتایج حاصل از دارایی های فکری را با ایجاد انگیزه برای پدیدآورنده و نیز حفظ منافع دانشگاه فراهم می سازد.

ماده (۱) تعاریف

دانشگاه: دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی مشهد

دارایی فکری (Intellectual Property): به دارایی های حاصل از خلاقتهای فکری انسان اطلاق می گردد که عمدتاً در دو زمینه کلی صنعتی (نظیر اختراعات، طرحهای صنعتی، علائم و نامهای تجاری) و علمی، ادبی و هنری (نظیر آثار مکتوب، نرم افزارهای رایانه ای، موسیقی، شعر، فیلم و مجسمه سازی) می باشند.

پدیدآورنده: به فرد یا افرادی اطلاق می گردد که یکی از مصادیق دارایی فکری را (در زمان همکاری با دانشگاه و با استفاده از تسهیلات دانشگاه در ایجاد تمام یا قسمتی از دارایی فکری) ایجاد کرده باشند.

اختراع: محصول یا فرآیندی است که راه نوینی را جهت انجام کاری و یا راه حل فنی جدیدی را برای حل مشکلی ارائه می نماید. اختراعی قابل ثبت است که جدید، حاوی گام ابتکاری و عملاً قابل استفاده بوده و از موارد غیرقابل ثبت مندرج در قانون (نظیر تئوریها، روشهای ریاضی، روشهای معالجه انسان یا حیوان، روشهای انجام تجارت و کشف مواد طبیعی) نباشد.

نوآوری (Innovation): عبارت است از بکارگیری موفق ایده های نو که به صورت محصول و یا خدمات جدید یا بهبود یافته، عملاً مورد بهره برداری قرار می گیرد.

گواهینامه اختراع (Patent): عبارت است از سندی متضمن گواهی حقی انحصاری که در قبال افشای جزئیات فنی یک اختراع برای عموم، برای یک دوره زمانی محدود (معمولاً ۲۰ تا ۳۰ ساله) وفق مقررات به مالک اختراع اعطا می گردد و البته در کشور یا کشورهای معتبر است که این اختراع در آنها به ثبت رسیده باشد.

دارنده گواهینامه اختراع، دارای حقی انحصاری جهت تولید، توزیع، استفاده و یا واگذاری نتیجه اختراع خود می باشد. پس از انقضای مدت زمان اعتبار گواهینامه اختراع، عموم می توانند از نتایج آن به صورت رایگان استفاده نمایند.

واگذاری امتیاز بهره برداری از دارایی فکری (Licensing): قراردادی است بین مالک دارایی فکری و متقاضی بهره برداری از آن دارایی که به موجب آن قرارداد، متقاضی در قبال پرداخت مبلغی (به صورت درصدی از درآمد خالص حاصل از فروش محصول (Royalty) و یا مبلغی ثابت)، مجوز بهره برداری از دارایی فکری را بدست می آورد.

حامی (Sponsor): افرادی حقیقی یا حقوقی (اعم از دولتی یا غیر دولتی) هستند که در کنار دانشگاه و پدیدآورنده در ایجاد دارایی فکری (معمولاً از طریق حمایت مالی) سهیم می باشند.

ماده (۲) اهداف

- فراهم سازی زمینه های توسعه علم و فناوری از طریق ایجاد محیطی مناسب برای شکوفایی خلاقیت ها و اشاعه و بکارگیری دستاوردهای جدید پژوهش و فناوری در کشور
- نهادینه سازی حقوق مالکیت فکری با رعایت قوانین و مقررات مربوط و تقویت انگیزه مادی و معنوی در افراد و دانشگاه جهت فعالیت هرچه بیشتر در عرصه پژوهش و توسعه فناوری و بالطبع افزایش امکان تجاری سازی دستاوردها در راستای منافع عمومی.
- ارائه چارچوبی شفاف و تبیین حقوق و تعهدات دانشگاه، پدیدآورنده و حامیان در ارتباط با دارایی های فکری ایجاد شده و نتیجه، کاهش اختلافات در زمینه حقوق مالکیت فکری در این دانشگاه با رعایت قوانین و مقررات مربوط

○ آگاه ساختن افرادی که از اعتبارات، تسهیلات و یا امکانات دانشگاه استفاده می نمایند نسبت به حقوق مالکیت فکری و به ویژه نحوه پوشش دادن هزینه ها و تقسیم منافع مادی و معنوی حاصله.

ماده (۳) اصول کلی

- (۱) این خط مشی و ضوابط بر تمام افراد شاغل در دانشگاه (اعم از اعضای هیأت علمی، کارکنان، کارشناسان، تکنسین ها و دانشجویان) و بطور کلی هر فردی که از تسهیلات، اعتبارات و امکانات این دانشگاه (در راستای انجام یک فعالیت در طی زمان معینی که با دانشگاه همکاری دارد) استفاده نماید، حاکم می باشد که چارچوب قراردادهای پروژه های تحقیقاتی، تعهدنامه ای مبنی بر قبول و رعایت مفاد این خط مشی و ضوابط امضاء می شود. هر گونه دستاوردی در طی این فعالیت اعم از داده، اختراع، وسیله و مشابه این را شامل می شود.
- (۲) مراکز رشد و پارکهای علم و فناوری در ارتباط با افراد، واحدهای فناور و یا مراکزی که در آنها مستقر می باشند نقش حامی را داشته و می توانند طی قراردادی از درآمدهای حاصل از دارایی های فکری ایجاد شده توسط آنها برخوردار گردند.
- (۳) دانشگاه در نتایج مادی حاصل از هر گونه دارایی فکری که بر اثر فعالیت فردی یا گروهی با استفاده از امکانات، تجهیزات و یا اعتبارات دانشگاه انجام شود، دارای حق خواهد بود.
- (۴) چنانچه پدیدآورنده ادعا نماید که دارایی فکری، بدون استفاده مؤثر از منابع و امکانات دانشگاه حاصل شده است، در صورت بررسی مدارک و پذیرش ادعای مذکور در کمیته مالکیت فکری و موافقت شورای پژوهش و فناوری و تایید معاون پژوهش و فناوری، دانشگاه بصورت مکتوب اعلام می نماید که ادعایی را مبنی بر مالکیت آن دارایی فکری ندارد.
- (۵) میزان سهم دانشگاه، پدیدآورنده و حامی و نیز امکان استفاده رایگان و نامحدود آنها از دارایی فکری حاصله، در قرارداد همکاری منعقد تعیین می گردد.
- (۶) وضعیت نهایی مالکیت تجهیزات خریداری شده و یا ایجاد شده در طی هر پروژه در قرارداد مربوطه مشخص می گردد.
- (۷) اگر دانشگاه بر اساس قراردادی تمام یا بخشی از حقوق مالکیت فکری حاصله را به دیگری اعطا نماید، حقوق پدیدآورنده دارایی فکری مربوطه و حامی نیز در قرارداد مذکور لحاظ خواهد شد. (با توجه به ماده ۷)
- (۸) در کارهای گروهی، درصد سهم کلیه افرادی که در ایجاد یک دارایی فکری مشارکت داشته اند قبل از ارائه درخواست تقاضای ثبت، بصورت مکتوب مشخص می گردد. در مواردی که درصد سهم هر یک از افراد مزبور مشخص نشده باشد، منافع حاصله به صورت مساوی بین آنها تقسیم خواهد شد.
- (۹) هر گونه قرارداد و موافقت نامه در جهت کسب مجوز و یا بهره برداری تجاری از دارایی فکری، با نظارت واحد مسئول مالکیت فکری دانشگاه (در حال حاضر معاونت پژوهش و فناوری دانشگاه) صورت می پذیرد و اطلاعات مربوط به آن در دانشگاه ثبت و نگهداری می گردد.
- (۱۰) افرادی که فعالیت آنها با استفاده از امکانات، تجهیزات و یا با کمک بودجه دانشگاه، منجر به نوعی از دارایی فکری گردد موظفند در اسرع وقت و قبل از هر گونه افشاء اطلاعات مربوط برای سایرین و یا اقدام به ثبت و نشر آنها، واحد مسئول مالکیت فکری دانشگاه را در جریان قرار داده و اطلاعات مربوط را برای آن واحد افشاء نموده و هماهنگی های لازم را با آن بعمل آورند. رعایت این امر در قراردادهای همکاری و یا قراردادهای مربوط به واگذاری امتیاز بهره برداری از دارایی فکری مورد تأکید قرار می گیرد.
- (۱۱) افشاء اطلاعات مربوط به اختراعات و نوآوری ها برای دانشگاه، باید بصورت شرحی مکتوب، دقیق، کامل و جامع باشد بطوری که بر اساس اطلاعات ارائه شده، دستیابی به نتایج حاصله قابل تکرار باشد. این افشاء باید حاوی مواردی نظیر عنوان، نام پدیدآورنده، توضیح، نام و مشخصات حامی خارج از دانشگاه، تاریخ پایان مرحله پژوهش و طراحی و تاریخ بکارگیری نیز باشد.
- (۱۲) افشاء اطلاعات و انتشار دستاوردهای فعالیت های پژوهشی که قابلیت ثبت به عنوان اختراع را دارند باید بعد از اقدام جهت ثبت اختراع در مراجع قانونی توسط دانشگاه یا اعلام کتبی دانشگاه مبنی بر عدم تمایل به ثبت اختراع صورت گیرد. در صورت افشاء به شکل مقاله در مجلات، پدیدآورنده ۴ ماه فرصت دارد برای ثبت داخل اقدام نماید. بعد از این مدت، دانشگاه، برای ثبت و بهره برداری از دارایی های فکری مختار خواهد بود. (این مدت برای ثبت خارج کشور ۶ ماه خواهد بود)
- (۱۳) هر گونه اطلاع رسانی و انتشار دستاوردها (اعم از مکتوب، شفاهی و یا الکترونیکی) توسط پدیدآورنده، باید با هماهنگی و همراه با ذکر نام دانشگاه صورت گیرد. مقالات منتج شده از ثبت اختراع موظف به ذکر نام دانشگاه می باشند. برای پدیدآورندگان ناقض این امر، مکانیزم های تنبیهی متناسبی در نظر گرفته خواهد شد.
- (۱۴) استفاده از نام و آرم دانشگاه به هنگام افشاء اطلاعات برای عموم و یا بهره برداری از نتایج تحقیقاتی حاصله، منوط به کسب اجازه از دانشگاه خواهد بود.

۱۵) چنانچه دانشگاه و یا پدیدآورنده دارای فکری نتواند و یا تمایلی برای مشارکت در ثبت، کسب مجوزهای لازم و یا بهره‌برداری از دارایی فکری را نداشته باشد می‌تواند حقوق خود را طی موافقت‌نامه‌ای به طرف مقابل واگذار نماید که جزئیات آن در مذاکرات بین دانشگاه و پدیدآورنده تعیین و به صورت مکتوب تدوین خواهد شد.

تبصره ۱) چنانچه دانشگاه به هر دلیلی، حقوق مربوط به اختراع را به مخترع واگذار نماید، همچنان مجاز خواهد بود تا از آن اختراع برای مقاصد تحقیقاتی و آموزشی به صورت غیر انحصاری، غیرقابل انتقال، غیرقابل ابطال و بدون نیاز به پرداخت حق امتیاز استفاده نماید.

۱۶) کلیه قراردادهای منطبق با خط‌مشی و ضوابط مالکیت فکری دانشگاه خواهد بود.

۱۷) این خط‌مشی با دستورالعمل‌های وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی، قوانین ملی و تعهدات بین‌المللی کشور سازگار بوده و در صورت تغییر در آنها، مورد بازنگری قرار خواهد گرفت.

۱۸) واگذاری امتیاز بهره‌برداری از دارایی فکری به سایر کشورها، با در نظر گرفتن مصالح ملی، منافع دانشگاه و همچنین توجه به قوانین و مقررات آنها صورت خواهد گرفت.

۱۹) چنانچه منافعی از ثبت اختراع یا انتشار آن از طریق مقاله و غیره متوجه محقق یا مخترع شود بایستی دانشگاه را مطلع نماید.

ماده ۴) ساختار اجرایی

۱) سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی و تصمیم‌گیری در مورد حقوق مالکیت فکری در حوزه فناوری در دانشگاه توسط "کمیته مالکیت فکری" انجام می‌شود. این کمیته متشکل از تعدادی از مسئولان اجرایی و صاحب‌نظران مربوطه خواهد بود که ترکیب آنها به شرح ذیل است: معاون پژوهش و فناوری (رئیس کمیته)، مدیر توسعه فناوری سلامت (دبیر)، مدیر پژوهشی دانشگاه، نماینده دفتر حقوقی، سه نفر از اعضای هیأت علمی

که این افراد با پیشنهاد معاون پژوهش و فناوری و با حکم ریاست دانشگاه برای مدت ۲ سال انتخاب می‌شوند و این مدت قابل تمدید است. تا زمان تشکیل این کمیته، تمام اختیارات در حوزه فناوری به شورای پژوهشی و فناوری تفویض می‌شود.

وظایف اصلی کمیته مالکیت فکری به شرح زیر می‌باشد:

- سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی در زمینه واگذاری یا دریافت امتیاز دارایی‌های فکری
- تصمیم‌گیری در مورد حفاظت از دارایی‌های فکری دانشگاه (در قالب ثبت قانونی و یا اسرار تجاری) و یا انتشار رایگان دستاوردها برای عموم
- ارزشگذاری دارایی‌های فکری
- تعیین درصد سهم هریک از ذی‌نفعان از حقوق مادی حاصل از دارایی‌های فکری
- رسیدگی به اختلافات احتمالی در زمینه مسائل مربوط به حقوق مالکیت فکری

۲) واحد مسئول مدیریت و ارائه خدمات در زمینه مالکیت فکری، تحت نظر معاون پژوهش و فناوری دانشگاه فعالیت خواهد نمود.

فعالیت‌های این واحد شامل موارد زیر می‌باشد:

- پیگیری تصمیمات کمیته مالکیت فکری مؤسسه و ارائه پیشنهادات اجرایی به آن
- نظارت و کنترل بر انتشار دستاوردهای حاصله
- ارائه مشاوره در زمینه امور مربوط به دارایی‌های فکری به افراد و واحدهای مختلف دانشگاه
- انجام اقدامات مناسب جهت حفاظت از دارایی‌های فکری دانشگاه
- بررسی دستاوردهای تحقیقاتی دانشگاه از لحاظ قابلیت ثبت در قالب یکی از مصادیق دارایی فکری
- ارزیابی قابلیت تجاری‌سازی دارایی‌های فکری و ارزشگذاری آنها
- انجام امور مربوط به بازاریابی و تجاری‌سازی دارایی‌های فکری نظیر یافتن شرکای مناسب جهت تجاری‌سازی
- مذاکره و مدیریت قراردادهای مربوط به دارایی‌های فکری
- انجام امور مربوط به پرداخت هزینه‌های لازم جهت ثبت و نگهداری دارایی‌های فکری و یا دریافت و تقسیم درآمدهای ناشی از دارایی‌های فکری
- اظهار نظر و ارائه مشاوره در خصوص فعالیتهای تحقیقاتی جدید دانشگاه پیش از شروع آنها
- ارائه خدمات جستجوی اطلاعات اختراعات ثبت شده و نیز همکاری با متخصصان و یا دولتی مربوط جهت ثبت دارایی‌های فکری
- ارائه پیشنهادات لازم به کمیته مالکیت فکری در خصوص ثبت دارایی‌های فکری در سایر کشورها و پیگیری امور اجرایی مربوطه

- پیگیری حقوقی موارد مربوط به حقوق مالکیت فکری دانشگاه در مراجع ملی و بین‌المللی از طریق وکلای متخصص داخلی و یا بین‌المللی
- پیشنهاد راهکارهایی جهت تشویق و حمایت از پدیدآورندگان دارایی‌های فکری به کمیته مالکیت فکری
- اطلاع‌رسانی، آموزش و فرهنگ‌سازی در ارتباط با حقوق مالکیت فکری در دانشگاه
- ارتباط و همکاری با نهادها و سازمان‌های داخلی و خارجی در راستای انجام وظایف محوله

ماده ۵) ثبت و بهره‌برداری از دارایی‌های فکری

دستاوردهای پژوهشی و فناوری که زمینه بهره‌برداری تجاری، کسب مجوز و پروانه تولید و یا ثبت حقوقی آنها وجود دارد، بصورت کتبی به واحد مسئول تجاری‌سازی یا مالکیت فکری در دانشگاه گزارش می‌شود تا ارزیابی اولیه (از جهت ضرورت و قابلیت ثبت، امکان و نحوه تجاری‌سازی و بهره‌برداری و نیز ارزشگذاری دارایی فکری) انجام گیرد. این ارزیابی می‌تواند از طریق بررسی داخلی و یا ارجاع به سایر مؤسسات (نظیر مراجع مالکیت فکری مورد تأیید مراجع ذیصلاح) صورت پذیرد. پس از این مرحله، دانشگاه اقدامات لازم جهت ثبت و بهره‌برداری از دارایی فکری را به‌عمل خواهد آورد.

ماده ۶) مالکیت اسمی دارایی فکری

در آثار حاصل از فعالیت فکری (از جمله گواهی‌نامه اختراع)، نام دانشگاه به‌عنوان مالک دارایی فکری و همچنین نام پدیدآورندگان به نسبت سهم ذکر گردد، مگر اینکه طبق یک توافق‌نامه مکتوب، این حق بین پدیدآورنده دارایی فکری و دانشگاه به‌نحو دیگری تعیین شده‌باشد. در مورد حامی نیز طبق قرارداد عمل خواهد شد.

ماده ۷) نحوه تخصیص درآمدهای حاصل از دارایی‌های فکری

تعیین درصد سهم در گواهی ثبت اختراع و نیز درآمدهای حاصل از دارایی‌های فکری بصورت زیر تخصیص خواهند یافت:

الف) اختراعات و نوآوریها:

پس از کسر هزینه‌های انجام‌شده (نظیر هزینه‌های مربوط به پروژه پژوهشی یا فناوریانه، ثبت و نگهداری اختراع، کسب مجوزها، بازاریابی و تجاری‌سازی و ...)، درآمد خالص باقیمانده به نحو زیر بین ذی‌نفعان تقسیم خواهد شد.

چنانچه در ایجاد دارایی فکری، حامی خارج از دانشگاه نیز مشارکت داشته‌باشد، سهم حامی طبق قرارداد مربوط کسر و سپس به شرح زیر عمل خواهد شد:

۱. تعیین درصد سهم در گواهی ثبت اختراع (مالکین اختراع):

- ۱.۱. چنانچه پدیدآورندگان برای ثبت اختراع اقدام نمایند سهم آنها ۹۵-۱۰۰٪ و سهم دانشگاه با نظر شورای پژوهشی و فناوری تا ۵٪ خواهد بود.
- ۱.۲. چنانچه دانشگاه برای ثبت اختراع اقدام نماید سهم دانشگاه با نظر شورای پژوهشی و فناوری به حداقل ۴۰٪ افزایش خواهد یافت.

تبصره ۲: در خصوص طرح‌ها و پایان‌نامه‌هایی که قابلیت ثبت اختراع را دارند چنانچه طی ۶ ماه پس از پایان طرح یا دفاع پایان‌نامه، اقدامی از طرف پدیدآورندگان صورت نگیرد دانشگاه پس از یک بار اعلام به پدیدآورنده اصلی، می‌تواند راساً برای ثبت اختراع اقدام نماید.

۲. تعیین درصد سهم در تجاری‌سازی دارایی فکری:

- ۲.۱. چنانچه پدیدآورندگان برای تجاری‌سازی اقدام نمایند درصد سهم به نسبتی که در گواهی ثبت اختراع قید شده تقسیم می‌شود. در مواردی که تجاری‌سازی از اختراع منتج نشود درصد سهم براساس توافق بین پدیدآورندگان انجام و سهم دانشگاه با نظر شورای پژوهش و فناوری تا ۵٪ خواهد بود.
- ۲.۲. چنانچه دانشگاه برای تجاری‌سازی اقدام نماید سهم دانشگاه با نظر شورای پژوهشی و فناوری به حداقل ۵۰٪ افزایش خواهد یافت. سهم باقیمانده به نسبت تعیین شده در گواهی ثبت اختراع بین مالکین تقسیم خواهد شد.

تبصره ۳: چنانچه پدیدآورندگان یکسال بعد از ثبت اختراع اقدامی برای تجاری‌سازی انجام ندهند دانشگاه پس از یک بار اعلام به پدیدآورنده اصلی، می‌تواند راساً اقدام نماید.

تصمیم‌گیری در مورد تعیین دقیق درصدهای سهم مربوط به هر یک از ذی‌نفعان، با توجه به معیارهایی نظیر میزان اتکاء اختراعات و نوآوری‌های حاصله بر امکانات و منابع دانشگاه و یا فکر پدیدآورنده و همچنین توجه به شرایط اقتصادی، بر عهده کمیته مالکیت فکری می‌باشد مگر اینکه در قرارداد فعالیت پژوهشی مربوط به نحو دیگری توافق شده باشد.

تبصره ۵) در صورتیکه درآمد حاصله، از میزان معینی بالاتر باشد درصد سهم پدیدآورندگان کاهش می‌یابد. سقف درآمد و درصد مربوطه توسط کمیته مالکیت فکری تعیین خواهد شد.

تبصره ۶) چنانچه مخترع به واحد دیگری منتقل گردد و یا همکاری وی با دانشگاه خاتمه یابد، سهم متعلق به وی همچنان پرداخت می‌گردد، مگر اینکه به نحو دیگری در قرارداد همکاری مشخص شده باشد.

تبصره ۷) برای تشویق دانشجویان دانشگاه پدیدآورنده دارای فکری که از مزایای تحصیل رایگان استفاده نمی‌کنند، با توجه به شهریه پرداختی، سهم بیشتری از درآمدهای حاصله منظور می‌گردد.

ب) آثار مکتوب: پایان‌نامه‌ها و رساله‌های مربوط به مقاطع تحصیلی دانشگاهی:

در این موارد، طبق تعهدی که در قرارداد طرح‌های پژوهشی قید می‌شود، حق نشر و تکثیر و درآمدهای حاصل از آنها متعلق به دانشگاه می‌باشد ولی حقوق معنوی پدیدآورنده محفوظ خواهد بود. لازم به ذکر است چنانچه در جریان انجام پایان‌نامه یا رساله‌ای، اختراع یا محصولی حاصل آید طبق بند (الف) ماده (۷) در مورد آن عمل خواهد شد.

ج) سایر آثار مکتوب، آثار هنری و نرم‌افزارها

در اینگونه موارد کمیته مالکیت فکری با توجه به نقش دانشگاه و پدیدآورنده در ایجاد دارایی فکری، در مورد سهم آنها تصمیم‌گیری خواهد نمود.

ماده ۸) حل و فصل اختلافات

۱) در متن قراردادها، قوانین و مقررات ملی و نیز دادگاه‌های ایران (و در قراردادهای بین‌المللی با رعایت قوانین و مقررات مربوط دادگاه‌های مورد توافق طرفین) به عنوان قوانین، مقررات و مراجع رسیدگی به اختلافات مشخص می‌گردند.

۲) کمیته مالکیت فکری، سازوکار حل و فصل اختلافاتی که ممکن است بین دانشگاه، پدیدآورنده دارایی فکری و یا حامی پیش‌آید را فراهم می‌آورد. بطور مثال، در چنین مواردی می‌توان مسئله را به کمیته‌ای متشکل از نمایندگان از هر یک از طرف‌های دعوا و نیز فرد یا افرادی مرضی‌الطرفین ارجاع داد.

این ضوابط در ۸ ماده و ۶ تبصره در تاریخ ۱۳۹۷/۰۴/۱۰ به تصویب هیات امنای دانشگاه رسیده و از این تاریخ تا تصویب مقررات کشوری لازم الاجرا می‌باشد.

